

Gange for Størstedelen af vore Medlemmer, idet disse gennemsnitlig har haft Autorisationen i ca. 7 Aar, mange endda meget længere — saaledes har ikke mindre end 16 Medlemmer haft den over 10 Aar, nogle af Medlemmerne har haft den lige fra Autorisationens 1ste Periode 1905—1909.

Det turde være selvindlysende, at det for en praktiserende Revisor er en betydelig Støtte at besidde ministeriel Beskikkelse som regnskabskyndig Tillidsmand, og det tør med Føje anføres, at den justitsministerielle Autorisation ikke af noget Medlem af Foreningen er benyttet til illoyal Konkurrence eller tilstræbt bevidst Forveksling med de autoriserede Revisorer. Noget saadant vil ubetinget ikke blive taalt indenfor Foreningens Rammer. Foreningne har tværtimod med Bekymring bemærket, at Justitsministeriet i de seneste Aar i stedse større Omfang har meddelt denne Autorisation til et større og større Antal Tillidsmænd, hvorefter mange aldrig har benyttet den efter sin Bestemmelse, men kun har ønsket at have den til Pynt, idet en betydelig Del af Tillidsmændene ej heller er praktiserende Revisorer og har Brug for den i denne Egenskab.

Foreningen er af den Anskuelse, at Autorisationen ikke i en overskuelig Aarrække vil kunne undværes, dels fordi Loven om Tvangsakkord kræver denne Institution, og dels fordi de autoriserede Revisoreres Antal foreløbig er alt for ringe, og disse kan endda kun virke som Tillidsmænd i Tvangsakkordsager, naar de har denne Autorisation ved Siden af deres Revisorautorisation. Men det er Foreningens Opfattelse, at Tillidsmandsautorisationen fremtidig bør gives i langt mindre Omfang, end i de senere Aar.

Man tillader sig derfor at bede den ærede Kommission tage under velvillig Overvejelse at medvirke til, at Tillidsmandsautorisationen ikke afskaffes, men at Meddelelsen af denne Autorisation fra den 1. Oktober 1926 bliver henlagt fra Justitsministeriet til Erhvervsministeriet, hvor den naturligt hører hjemme, og hvor man sikkert vil vide at uddele den med fornøden Varsomhed og kun til virkelig kvalificerede Personer, der har økonomisk Interesse af at besidde denne Autorisation.

Saaferst der maatte blive Brug for en regnskabskyndig Tillidsmands Assistance ved en Tvangsakkordsag i en By, hvor der ikke findes nogen Tillidsmand med ministeriel Beskikkelse, vil den stedlige Domstol altid have det i sin Magt at beskikke en lokal, regnskabskyndig Mand som Tillidsmand for den foreliggende Sags Vedkommende. Men Foreningen finder, at de nuværende regnskabskyndige Tillidsmænd, der allerede har faaet deres Autorisation fornyet en Gang — altsaa med Autorisation fra før den 1. Oktober 1921 — maa siges at have moralsk Krav paa at faa deres ministerielle Autorisation fornyet, naar de søger derom og der intet har været at udsætte paa dem, samt naar de behørigt godtgør, at Autorisationen er af Betydning for deres økonomiske Eksistens. Enhver der ikke kan godtgøre at være praktiserende Revisor, mener vi ubetinget ikke bør have Fornyelse af Autorisationen fra den 1. Oktober 1926, thi han har ingen virkelig Brug for den, og Meddelelse af Autorisationen til saadanne Personer kan derfor kun gøre Skade og bidrage til at nedsætte Autorisationens Anseelse.

2. Overgangsbestemmelsen.

Det Forslag til Lov om aut. Revisorer, der er udarbejdet af Erhvervsministeriet, og som, efter hvad man har bragt i Erfaring, er tilsendt den ærede Kommission til Drøftelse, er naturligvis ikke Foreningen bekendt i dets Enkeltheder, men man har bragt i Erfaring, hvad der ogsaa har været meddelt offentligt, at det indeholder en Overgangsbestemmelse, hvorefter Erhvervsministeriet i en kortere Aarrække bemyndiges til at meddele Autorisation som Revisor uden Aflæggelse af den lovbefalede Prøve.

En saadan Bestemmelse kan Foreningen, der siden sin Stiftelse har arbejdet for at hidføre et saadant Resultat, og som formentlig ogsaa i al Beskedenhed tør siges at have bidraget dertil, kun hilse med den allerstørste Glæde, og man haaber derfor, at den ærede Kommission ogsaa vil kunne anbefale en saadan Ordning.

Gennemsnitsalderen for Foreningens 50 Medlemmer er 43 Aar, og alene deri tør formentlig ligge tilstrækkelig Begrundelse for, at vore Medlemmer i en saa fremrykket Alder ikke tør sætte sig paa Skolebænken og konkurrere i Eksamenresultater med unge Mennesker paa 25—30 Aar — tilmed da deres Tid og Evner i Forvejen er stærkt beslaglagt af at passe deres Revisionsvirksomheder.